

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 20. Quo die pedes abluerentur, ac breuiter de eorum osculo,
partisque posterioris super Episcopi caput impositione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

Quo die pedes abluerentur; ac breviter deueni-
lo, partisque posterioris super Episcopi
caput impositione.

C A P. X.

CETERUM Beroldus post baptismum hanc cæremoniam refert: cum annos Ablutio pedum fieri ante baptismum die Christi Apostolorum pedes lauantis commemoratione celebrari coepit stari soleret: ut multis argumentis probante post baptismum, cum supra diximus, ad detergendas corporis formam, prius fieret quam baptizanti stomachum facere possum est, die Io. instituta videtur. quæ ratio, post baptismum uis S. locum non haber, deinde S. Ambrosius de sacram. cap. 1. & lib. de initian. cap. 6. docet, quæ attulimus, aperte significat, pedem consueuisse, ut macula ortu contracta detinatur. cum post baptismum omnis peccatiola abolita sit. ^a Palladius quoque refert, duorum histrionibus ante pedes ablutos esse, cum latrare baptismi imperritum, ex quo ablatione baptismo priorem fuisse, omnes intelliguntur. die autem feriarum quintæ hebdomadæ lantur, ut rationes eas, quæ ex coniectura penduntur, omittamus, sancti Augustini certissimum testimonium Epistol. 118. ad Ianuar. enim si autem queris, cur etiam lauandinos ortu sit, mihi de hac re cogitanti probabilius occurrit, quod quæ baptingandorum corpora per obseruationem Quod

^a Histor.
Lauf. sect.
73.

gimis ferdidata, cum offensione sensus ad fontem ria-
buerant, nisi aliqua die lauarentur. istum autem
compitus ad hoc ele^tum, quo cœna Dominicæ an-
nuntiarie celebratur. & quia concessum est hoc bap-
tismum accepturis, mulri cum his lauare voluerunt,
venientium relaxare. Beroldus igitur solum sui
temporis consuetudinem expressit. quod indi-
cantes verba, cum baptismi trium puerorū
meminit: qui antiquitus quando in Paschate,
vel Pentecoste baptizabantur, in vſu non erat.
terrenum potuit, vt, quemadmodum, teste S.
Augustino Epist. 119. ad Ianuar. honoris ergo,
adie altero in alterum ea consuetudo mutata
est: sic etiam Mediolani ad cæremonias post
baptismum delata sit: vt negligendi veri bap-
tismatis occasio demeretur. Et sic intelligendi
sunt, quotquot eam cæremoniam post baptis-
mum numerarunt: cum posteriorum temporū
ratio habita sit. Hoc infirmant, tolluntq; e alij,
vñ nobilis in primis, qui me valde mouet; vel
quod ita iudico, doctissimum, & eruditissimum
omnium, qui cæremoniarum artem professi
sunt: vel quod familiariter mecum ea de re di-
scutans, rationem non spernendam ex S. Pe-
tro, & Christi exemplo visus est afferre, quia il-
le, cum totius corporis sordes deterfisset, post-
modum pedes abluerit. à quo primum quæro,
in similitudine, vel exemplis omniumve re-
rum veritas sit exquirenda. si affirmet: philo-
sophorum placito repugnat: sin autem ne-
get nihil opinioni meæ contrarium sentire vi-
debitur. Nam S. Ambrosius, & quicunq; pedes
abluendi consuetudinem à S. Petro deduxere, facta.

Pedes ab-
luendi cō-
suetudo à
S. Petro pro-

illud potissimum innuere voluerunt, quemadmodum Petrus, ipso Christi testimonio hinc tamen pedes abluit, sic ad baptismum gestoris peccati maculam eluit, accedendo ad des abluidos esse, nulla vel antecedencia subsequendi habita ratione. Deinde nobis Ecclesiæ vestigium consideret, cum Epiphanius die, qui septem rerum sacratum infirmat, est ficer, multis è clero officij causa pedes abluit, nam ex eo, quod baptizandi pedes ababant, alios quoque abluidi vnum receperunt, non è contra, præter innumeratas rationes, eo colligitur, quod S. Augustinus inquit: *autem dicitur, quod non solum*

Ablutio
pedum fie-
bat die Io-
uis sancti.
Ablutos
pedes Pon-
tis sex oscu-
labatur, &
posterior
pars pedis
imi super
eiusdem
caput im-
ponebatur.
autem diem portus ad hoc electum, quo cena Domini
ca anniversariè celebratur. & quia concessum dicitur
baptismum accepturis, multicum his laureas
runt, ieiuniumque relaxare. Ex quo illud effici-
vt feria quinta, quæ solennem Christiadum
redeuntis memoriam praecurrat, antiquæ
pedes baptizandis abluerentur. Restat, ut
pedum osculatione, & posterioris parti pte-
imi super Episcopi caput impositione,
ablutionem sequi solebant, aliquid scimus
nec vero quicquam ita dicam, vt quisquam
fingi existimet: à Beroldo sumā, qui rebatur
agēdis interfuit, homine & fidei certe, viro
quam alius, & valde studioſo, ac diligenter
multa eius capita sunt de Ecclesiæ carmenorum
hæc autem, quæ iam dicam, sunt sumptuosa
die sabbati sancti: tunc Archiepiscopulæ au-
peris tribus prædictis, & extergit eos cum manu-
gio, & osculatur, & ter imponit calcaneis suis
insque super caput suum. In hac autem confu-

erunt, quae
stimulorum
sum, quo
cedentibus
cedendis
Deinde nol
cum Episcop
m infinito
ula pedes
i pedesale
sum recepi
s ratione
s inquit, in
o cena Den
concessus d
s laetitia
llud effici
risti ad vnu
, antiqua
Referat, m
s partis per
tione, qu
id scribant
quisque
i rebus
rta, ve
iligenia
ceremonia
sumptu
s laetus
s manu
n confit
meine dubitare non possumus, nisi plane ri
sum expertes sumus, quin multæ rationes in
veniri possint: ut si quis osculum ad commu
nionem, & pacem, pedis vero super caput im
positionem ad ministri humilitatem referat. Episcopus
Sedhas, & alias huiusmodi complures sciens
pateretur, quod minus testatae videantur, qua
m infirmum scribendi morem attingant.

Pedes cut
ocularetur
& eos super
caput im
poneret.

*De electione et scrutinio; præsertim vero de eorum
ethymologia, atque origine.*

CAP. XXI.

Vltimus gradus eorum, qui iam spirituali
bus castris cœlestis militiae signabantur,
electi fore de quorum notione nihil attinet. Electi cur
scribere, cum omnes intelligent, illud nomen ita dicti.
ad Ecclesiæ mores deductum est, quod adhi
bita inquisitione de fide, & moribus ad bap
tismum eligebantur. Et quamvis saepè à Patri
bus pro catechumenis, vel competentibus ac
cepimus fuerit, Ioanne Chrysostomo in primis
homil. ad baptizan. Gregorio in sacrament. &
Ordine Romano de denunc. scrutin. ad elect.
cuius præterea causa in ipsa dierum quadra
ginta celebritate frequens eius nominis men
tio incidit; tamen, si pressè, & angustè loqua
tur, ab utrisque multum differt: nec, nisi cum ribus, & ca
tingendi erant, usurpari solebat: quemadmo
dum multis rationibus patet. non solum quia
baptismi tempus cum ipso electionis die con
tinuit.

Electi no
men latè
sumptum.

Elekti dis
ferebant à
competen
tibus, & ca
techume
nis Elekti
vocabantur
die baptis
mi.